

УВОДНА РИЈЕЧ

У друштву у којем је стваралаштво обезвријеђено, мишљење дезавуисано, а будућност превиђена, поста-вља се питање има ли смисла оно што се налази на овим страницама? Одлучни да не понудимо систематски раз-рађене циљеве и аргументе који би требало да утемеље наше побуде, позиције и друштвени статус, нама не пре-остаје ништа друго до да понудимо принцип на којем слобода почива: Грешку!

Свакодневно смо свјedoци атмосфере безгрешности на нашим универзитетима која је довела до стања све-општег сагласја. Посљедица тог рајског стања јесте сва-кодневна грандиозна сагласност у мишљењу, циљевима и потребама. Заумни нагон да се то једногласје одржава потакнуо је вољу за полифонијом, која неће спутавати животворност грешке. У таквим условима, могућност грешке није више бремене, него акт слободе, из којег може да се развија стваралаштво, изграђује мисао и успоста-вља неизвјесност као фундаментални фактор људске егзистенције.

Једино на тај начин могуће је гајити интенцију да ча-сопис буде независан у својим интелектуалним и морал-ним ресурсима. Једина идеологија коју дијеле уредници јесте слобода, поштовање људске личности и жеља да се покаже да Другост није проблем већ дужност.

Сви који су спремни да изађу из окова милозвучног једногласја и да пројаве Другост као тежњу и вриједност, добродошли су да подијеле своја гледишта кроз поле-мичке чланке, стручне радове, илустрације/карикатуре, поезију и друге форме стваралаштва.

Уредништво